

Klachtenummer 2012 N-07 Ten onrechte AMK-melding gedaan. Onvoldoende begeleiding. Klacht deels ongegrond, deels ongegrond.

Advies LKC KO van 7 juni 2012

Begeleiding door de school is onvoldoende en strijdig met de inzichten van de vader. Er is ten onrechte een AMK-melding gedaan.

De klacht is afkomstig van de heer A, vader van de minderjarige B en C, respectievelijk gewezen leerlinge en leerling van de C-school. Zij is gericht tegen een aantal functionarissen van de D-school.

De inhoud van de klacht

B heeft een bijzondere getalenteerdheid. Zij had daarom op de D-school behoefte aan extra uitdaging. A heeft de school bij verschillende gelegenheden gewezen op wat in de begeleiding beter zou kunnen. Daar werd onvoldoende mee gedaan, zodat A genoodzaakt was door privélessen te voorzien in de leerbehoeften van B. De school plaatste haar eigen inzichten boven die van A.

De D-school maakte zich in 2010 zorgen om de ontwikkeling van C. Men dacht aan stoornissen in zijn ontwikkeling, met name op het gebied van taal. A heeft toen toestemming gegeven voor observatie door het schoolmaatschappelijk werk.

De schoolmaatschappelijk werkster heeft haar taak breder opgevat dan de oorspronkelijke hulpvraag aangaf. Zij wilde dat de ontwikkeling van B ook bij de observatie betrokken zou worden. Dit standpunt was gebaseerd op door de school verstrekte informatie die voor A negatief en bovendien onjuist was. Zo kwam in de verstrekte gegevens naar voren dat de bijzondere prestaties van B niet zozeer voortkwamen uit hoogbegaafdheid, maar eerder het gevolg waren van prestatiedruk door A.

Op 28 april 2011 kreeg A een brief met de mededeling dat er een melding bij het AMK was gedaan.

In juni 2011 zijn B en C uitgebreid psychologisch getest. Voor B heeft het onderzoek uitgewezen dat zij groep 8 kon overslaan en direct naar het vwo kon. Dan hoefde zij zich ook niet meer aan te passen aan een onderwijsniveau onder haar capaciteit.

Voor C wees het onderzoek uit dat hij veel behoefte heeft aan structuur en duidelijke grenzen. Afwijkingen werden bij C niet vastgesteld.

Op 1 november 2011 is het onderzoek van het AMK afgerond. Kindermishandeling, dan wel verwaarlozing werd door het AMK niet geconstateerd.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie onderscheidt in de klacht drie elementen:

- a. De begeleiding die de school heeft gegeven,
- b. De melding die bij het AMK is gedaan,
- c. De communicatie met A..

Ad a: Weliswaar bestond er tussen de school enerzijds en A anderzijds verschil van inzicht in wat voor B de beste begeleiding was, maar het is in laatste instantie aan de school om het beleid vast te stellen en uit te voeren.

B heeft vanaf groep 5 samen met andere leerlingen die bovengemiddelde resultaten boekten, in de zogenaamde plusklas met een gevarieerd eigen aanbod kunnen werken.

De school constateerde dat de sociaal-emotionele ontwikkeling van B niet probleemloos verliep. Er is contact gezocht met het schoolmaatschappelijk werk. Er is een cursus sociale vaardigheden geadviseerd door de school.

Voor wat betreft C bestond er zorg bij de school over zijn ontwikkeling, gelet op zijn scores en zijn sociaal-emotionele ontwikkeling. Er is verzocht om observatie door een psycholoog. Er is voor C met handelingsplannen gewerkt.

Er is de Commissie niet gebleken dat de D-school haar begeleiding van de kinderen van A op wezenlijke punten tekort is geschoten.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond.

Ad b: Namens de school is aangegeven dat er ondanks de extra begeleiding die C kreeg, bij haar zorg bleef bestaan over zijn sociaal-emotionele ontwikkeling.

De school achtte een nader psychologisch onderzoek noodzakelijk. Om daarvoor de medewerking van A te krijgen heeft zij een melding gedaan bij het AMK.

Uit wat aan informatie is verschaft, is het de Commissie duidelijk geworden dat de school en A niet altijd op één lijn zaten voor wat betreft de vraag wat voor B en C de beste begeleiding was. De school ervoer onwil van A, als het ging om medewerking aan wat zijzelf als wenselijk zag.

Onder dergelijke omstandigheden kan een school in redelijkheid een beroep doen op een externe instantie om daardoor het alsnog met de bewuste ouder eens te worden. Daarbij moet dan wel de evenredigheid in acht genomen worden tussen het middel en het na te streven doel.

De Commissie acht inschakeling van het AMK een te zwaar middel. Van een melding bij het AMK wordt door ouders een onnodig stigmatiserende werking ervaren.

Namens de D-school is niet aannemelijk gemaakt dat andere, minder vergaande mogelijkheden om A op de haarsinziens gewenste lijn te krijgen waren uitgesloten.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover die gericht is tegen de melding bij het AMK.

Ad c: Uit wat aan documentatie is verstrekt, is voor de Commissie in voldoende mate vast komen te staan dat er in de loop der jaren uitgebreid contact is geweest tussen de D-school enerzijds en A anderzijds. Het ging in dat contact over de ontwikkeling van de kinderen van A. Dat heeft niet altijd geleid tot overeenstemming.

De Commissie komt aan de hand van wat haar aan informatie ter beschikking staat, tot de gevolgtrekking dat de D-school in haar communicatie met A datgene heeft gedaan wat van een goed functionerende school verwacht mag worden. Op de D-school rustte niet de verplichting om door A overtuigd te worden.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de communicatie van de school, ongegrond.